

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3951/2019
03.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА из села ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Немања Јоловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 329/17 од 23.01.2019. године, у седници већа одржаној 03.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 329/17 од 23.01.2019. године и предмет **ВРАЋА** истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2881/12 од 19.06.2013. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцима накнади штету на име неисплаћене зараде за период од 01.04.2006. године до 01.09.2009. године, са законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног месечног износа неисплаћене зараде, па до коначне исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима обрачуна и уплати доприносе за обавезно пензијско, здравствено и инвалидско осигурање за период од 01.04.2006. године до 01.09.2009. године, на износ из става првог изреке пресуде, и то доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду ПИО, доприносе за здравствено осигурање РФ за здравствено осигурање и доприносе на име накнаде за случај незапослености Националној служби за запошљавање. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 40.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 329/17 од 23.01.2019. године, ставом првим изреке укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезана тужена да тужиоцима исплати на име неисплаћене зараде и неисплаћеног топлог obroка за период од 01.04.2006. године до 01.09.2009. године, у нето износу са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног месечног износа неисплаћене зараде и топлог obroка, па до коначне исплате, појединачне одређене износе ближе одређене овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима обрачуна и уплати доприносе за обавезно пензијско, здравствено и инвалидско осигурање и доприносе на име накнаде за случај незапослености, за период од 01.04.2006. године до 01.09.2009.

године, на износе из става првог изреке ове пресуде и то доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду ПИО, доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и доприносе на име накнаде за случај незапослености Националној служби за запошљавање. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка насталих пред првостепеним судом исплати износ од 488.279,82 динара. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова другостепеног поступка исплати укупан износ од 269.750,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су од 1992. године, односно 1993. године, били у радном односу код тужене у Центру за одбрану Приштине и то тужилац АА на радном месту ... Одељења у Министарству одбране, Одељење за одбрану ..., као виши референт, а тужилац ББ на радном месту општи ... послови у Одсеку за одбрану ... . Правилником о изменама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Министарству одбране СЦГ од 03.02.2006. године, укинут је Центар за одбрану Приштине, као и радна места на којима су тужиоци били распоређени. Након тога, тужиоци су одбили да пређу у цивилну заштиту Општине Зубин Поток, а тужена им је тек решењима од 29.08.2011. године, решила радноправи статус тако што је тужилац АА распоређен на рад у управи Регионалног центра МО ..., а тужилац ББ распоређен на рад у Центар МО ... .

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да су тужиоци у спорном периоду и даље били у радном односу код тужене, с обзиром да тужена није доказала да тужиоци нису радили, односно фактички обављали рад у утуженом периоду, из ког разлога им не би припадала плата, па је усвојио тужбени захтев тужилаца, како за исплату плата, тако и за уплату доприноса.

Другостепени суд је након одржане расправе утврдио да у наведеном спорном периоду тужиоци нису добили решења којима би био регулисан њихов радноправни статус, те им је на тај начин тужена причинила материјалну штету, из ког разлога је усвојио захтеве тужилаца и обавезао тужену да тужиоцима исплати досуђене износе на име неисплаћених плата и топлог obroка, чију висину је утврдио на основу налаза и мишљења судског вештака од 11.12.2018. године.

Основано се ревизијом туженог указује да је другостепени суд, у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде, учинио битну повреду поступка из члана 374. став 1. у вези члана 135. став 1. и 270. став 2. Закона о парничном поступку, јер налаз и мишљење вештака за економско финансијску област Јованке Косановић од 11.12.2018. године, на коме је другостепени суд засновао побијану пресуду, није доставио заступнику тужене. Наиме, из списка произлази да је другостепени суд у

поновљеном поступку, ради утврђивања висине накнаде штете, ангажовао вештака Јованку Косановић, која је свој налаз и мишљење доставила суду у писменој форми. Тај налаз достављен је пуномоћнику тужилаца и туженој – Министарству одбране, а не законском заступнику тужене како је то прописано чланом 135. став 1. ЗПП. У ситуацији када је другостепени суд усвојио захтеве тужилаца и досудио им накнаду штете у висини износа неисплаћених плата и топлог obroка утврђеној према налазу и мишљењу судског вештака, а који није достављен законском заступнику тужене, учинио је наведену повреду поступка, јер није применио одредбе из члана 135 став 1. и 270. став 2. ЗПП, које налажу да ако странка има законског заступника достављање се врши законском заступнику, ако у закону није другачије прописано, те да се странкама налаз и мишљење доставља најкасније осам дана пре заказане расправе.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити повреду на коју је указано, имајући у виду дате примедбе у овом решењу, те правилном применом материјалног права поново одлучити о захтеву тужилаца у овој парници, водећи рачуна и о томе да Законом о изменама и допунама Закона о одбрани, који је ступио на снагу 06.02.2015. године, Војно правобранилаштво има положај заступника тужене Републике Србије-Министарства одбране и Војске Србије.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 415. став 1. и 416. став 2. ЗПП и укинуо пресуду апелационог суда.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић